

Μ Α Θ Η Μ Α Ι Σ Τ'.

Ακολουθία περὶ τῆς χώνευσης.

Μετὰ τὴν χώνευσιν, μὴν ἐρεθιζόμενος εἰς τὸ ἐξῆς ὁ στόμαχος, μεταχειρίζεται περισταλτικὴν κίνησιν, ἣν περιστρέφεται ὀλόγυρα εἰς τὸν ἑαυτὸν του· σφίγγει τὸ φαγητὸν καὶ τὸ κάμνει γὰρ ὑπάγη παρεμπρὸς τὸ ὁποῖον ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὸν πυλωρὸν, πάραυτα ἐμβαίνει εἰς τὸ ἔντερον τὸ λεγόμενον δωδεκαδάκτυλον, ὅπου χώνεύεται ἀκόμη καλῆτερα· διότι ἐρεθιζόμενον τοῦτο τὸ ἔντερον, ἐκβάλλει καὶ αὐτὸ χυμὸν χωνευτικόν· ἕνας αἰθὴν λεγόμενος Πάγκρεας κεῖται ὑποκάτω εἰς τὸν στόμαχον καὶ οὗτος ἐρεθιζόμενος, ἐκβάλλει χωνευτικὸν χυμὸν· ἐρεθίζεται καὶ τὸ σικότιον, τὸ ὁποῖον κεῖται εἰς τὰ δεξιά, καὶ χύνει τὴν χολὴν εἰς τὸ χοληδόχον ἀγγεῖον.

Τὰ ἔντερα εἶναι μακρὺς σωλὴν μ' ἐξ ὀνομασίας· τὰ πρῶτα τρία ἔντερα λέγονται Λεπτὰ, καὶ τὰ ἄλλα τρία Χονδρά. Εἶναι δὲ τὸ δωδεκαδάκτυλον, τὸ κυστικόν, τὸ Ἰλεον, τὸ τυφλόν, τὸ κῶλον, καὶ τὸ ὄρθον. Μία δίπλα τοῦ περιτοναίου, λεγομένη Μεσεντέριον βαστάζει ὅλα τὰ ἔντερα, καὶ ἐμβαίνει μεταξὺ αὐτῶν. Τὰ ἔντερα σκεπάζονται μὲ τὸ ἐπίπλοον (χορδὴν)· τὰ ἀγγεῖα, τὰ ὁποῖα φέρουν τὸ αἷμα ἀπὸ τὸν στόμαχον, ἀπὸ τὸ ἐπίπλοον, ἀπὸ τὰ ἔντερα καὶ ἀπὸ ἄλλα πολλὰ μέρη, ἐνόονται εἰς τρία στελέχη, τὰ ὁποῖα ἔπειτα καὶ αὐτὰ ἐνόονται εἰς μίαν φλέβα λεγομένην Ὑποσπαστικὴν, ἣτις ἐμβαίνει εἰς τὸ σικότιον, καὶ μοιρα-

ζεται εἰς πολλὰς ἄλλας καὶ τὸ αἷμα, τὸ ὁποῖον ἐκεῖ φέρεται, ἀρχίζει νὰ γίνεται ἀρτηριῶδες, ἤγουν καθαρώτερον διότι γυμνώνεται ἀπὸ ἓνα μέρος τοῦ ὑδρογόνου, καὶ τοῦ ἀνθρακος, καὶ ἀπὸ ταύτην τὴν ἔκκρισιν γίνεται ἡ χολή, ἡ ὁποία εἶναι σαπωνώδης ὕλη, καὶ χρησιμεύει εἰς τὴν χώνευσιν. Καὶ ἐπειδὴ τὸ αἷμα ἀργὰ κινεῖται, διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ σικότι, ἢ σπλήνα, ἡ ὁποία εἶναι εἰς τὰριστέρα, προφθάνει ἀπὸ σιμά, καὶ δίδει φλεβῶδες αἷμα, διὰ νὰ γένη ἡ χολή.

Τὰ ἀγγεῖα τῆς χολῆς ἐνόνονται εἰς ἓνα σωλήνα λεγόμενον Ἡπατικόν, ὅστις διευθύνεται πρὸς τὸ δωδεκαδάκτυλον ἕως νὰ φθάσῃ, ἐνόνεται μὲ ἄλλον λεγόμενον Κυστικόν, ὅστις ὑπάγει εἰς τὴν μικρὰν Φουσκάν τῆς χολῆς· ὁ Ἡπατικός καὶ ὁ κυστικός σωλήν συνέχονται μ' ἓνα κοινὸν αὐλάκιον λεγόμενον Χοληδόχον ἀγγεῖον, τὸ ὁποῖον τελειώνει εἰς τὸ δωδεκαδάκτυλον.

Φυσικὴ Ἱστορία.

Ἀκολουθία περὶ τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅταν ἀφίνουν τὸ βρέφος νὰ κλαίῃ, καὶ νὰ φωνάζῃ παρὰ πολὺ, ἡ βία αὕτη καταιβάζει τοὺς ἔρχεις καὶ ἂν δεθοῦν εὐθὺς ἰατρεύονται εὐκολα. Τὰ βρέφη ἐνοχλοῦνται ἀπὸ τοὺς σκώληκας· ὅθεν πρέπει νὰ τὰ ποτίζουν ἐνίοτε ὀλίγον κρασίον· διότι τὰ πνευματώδη ποτὰ ἐμποδίζουν τῶν σκωλήκων τὴν γέννησιν. Ἡ ζωὴ τοῦ βρέφους εἶναι ἄστατος ἕως τοὺς τρεῖς χρόνους, καὶ εἰς τὸ ἐξῆς στερεώνεται. Ἀπ'

ὅσα βρέφη γεννῶνται, τὰ ἡμίση σχεδὸν ἀποθνήσκουσιν εἰς τοὺς πρώτους χρόνους· ἀλλ' ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθνησκόντων διαφέρει κατὰ τοὺς τόπους. Αἱ λεγόμεναι εὐλογίαι εἶναι καὶ αὐταὶ αἰτίαι τοῦ θανάτου τῶν βρεφῶν καὶ τῶν ἠλικιωμένων· τὸ κέντρισμα ὁμῶς, μάλιστα ἡ δαμαλὶς, ἐμετρίασε τὸ κακόν.

Τῆς μητρὸς τὸ γάλα εἶναι ἀρμοδιώτερον εἰς τὸ βρέφος, παρ' ἄλλης· διὰ τοῦτο γίνεται δυνατότερον καὶ ὑγιέστερον· μάλιστα ὁ χαρακτήρ τοῦ βρέφους ἠμπορεῖ νὰ διατεθῇ κατὰ τὸ γάλα τῆς βυζάστρας. Ἡ θυμώδης βυζάστρα κάμνει θηριῶδες τὸ βρέφος· ἡ βυζάστρα τοῦ Νέρωνος ἦτον μέθυσα. Ὅταν τὰ βρέφη ἦναι ἀδύνατα, καὶ ἀβέβηστα, πρέπει ν' ἀλλάζεται ἡ βυζάστρα. Ἡ φυσικὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀνατροφὴ εἶναι ἀναγκαιοτάτη, διὰ τὸ νὰ ἔχη ἡ πατὴρ ὑγιεῖς καὶ εὐρώστους πολίτας.

Ἱστορία τῆς Ἀγγλίας.

Εἰς τοὺς 420', ἐπειδὴ ὁ Οὐώριος ἠναγκάσθη ν' ἀνακαλέσῃ τοὺς λεγεῶνας τῆς Ρώμης, οἱ Βρέτονες ἐρημώθησαν ἀπὸ τοὺς Σκωτιαίους· ὅθεν ἐκάλεσαν ἐναντίον τούτων τοὺς Ἀγγλους καὶ Σάξωνας τοὺς κατοικοῦντας τὰ βόρεια μέρη τῆς Γερμανίας, οἱ ὅποιοι ἐμοίρασαν τὸν τόπον εἰς ἑπτὰ μικρὰ βασίλεια, τὰ ὅποια ὠνόμασαν Ἑπταρχίαν. Ἡ Ἀρμονικὴ, ἡ ὁποία ὠνομάσθη ὕστερον Βρετανία, ἐπαρχία τῆς Γαλλίας, ἔλαβε τοῦτο τὸ ὄνομα ἀπὸ τοὺς Βρέτονας, οἱ ὅποιοι κατέφυγον ἐκεῖ· οἱ ἄλλοι προδοθέντες ἀπὸ τὸν ἀρχηγόν των Βολτίγερσον, ἠναγκά-

κάσθησαν να καταφύγωσιν εις τους τόπους των Γάλλων τότε οι επτά βασιλεις των Αγγλοσάξωνες εθεμελίωσαν την Επταρχίαν.

Περί το 801. οι κάτοικοι του βασιλείου του Βεσέξ εχειροτόνησαν βασιλέα τον Εγβερτον, καταγόμενον από βασιλικήν οικογένειαν. Ουτος ηνωσε την μοναρχίαν εις μίαν εξουσίαν, και τότε εχειροτονήθη βασιλεύς της μεγάλης Βρετανίας, την οποίαν ωνόμασεν Αγγλίαν. Εβασίλευσε 38 χρόνους υπέταξε τους Βρέτονας, και ενίκησε πολλάκις τους Δανέζους.

837. — Εθελβόλφ ο υίος του διεδέχθη τον θρόνον, όχι όμως και την ανδρίαν του. Εις τον καιρόν του ηρήμωσαν οι Δανέζοι την Αγγλίαν.

857. — Εθελβάλδος ο πρωτότοκος υίος του απέθανε, βασιλεύσας δύο χρόνους δυστυχώς δια την ασωτείαν και μετάνοιάν του. Ο αδελφός του Εθελβέρτος εφονεύθη, ματαιίως πολεμών με τους Δανέζους. Αλφρέδος μόνος, ένας από τους υίους του Εθελβόλφου, έγινε στήριγμα και ο εκδικητής της βασιλείας.

866. — Αλφρέδος παραστένεται από τους ιστορικούς ως ηρωσ, σοφός νομοθέτης, επιμελήθη τας επιστήμας και τας τέχνας εις λαόν, έως τότε βάρβαρον. Νικηθείς εις την αρχήν από τους Δανέζους, και αναγκασθείς να κρυφθῃ, εφάνη πάλιν, επολέμησε και ενίκησε αυτούτους τους φαβερούς ξένους.

900. — Εδουάρδος ο γέρον, πρωτότοκος υίος του Αλφρέδου, εφάνη, ως εκείνος, μέγας πολεμιστής· δέν εκληρονόμησεν όμως και τάλλα του

προτερήματα. Ἐνίκησεν ὅλους τοὺς ἐχθρούς· καὶ ἢ Ἐθελστέδη ἢ ἀδελφὴ του, ἢ ὁποῖα τὸν συνώδευεν εἰς τὰς ἐκστρατείας του, ἐχρησίμευσε πολλάκις εἰς τὰς μάχας, καὶ νίκας του ἐβασίλευσεν 25 χρόνους. Ἄθελσταν, ὁ νόμιμος υἱὸς του, ἐνίκησε λαμπρῶς τοὺς βασιλεῖς τῆς Σκωτίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ἐκυβέρνησε τὸν λαόν του μὲ ἡμερότητα καὶ φρόνησιν.

941. — Ἐλμάντος Α΄. δεύτερος υἱὸς τοῦ Ἐδουάρδου, ἐδολοφονήθη τὸν 5. χρόνον τῆς βασιλείας του. Ἐδρέδος Γ΄. ἀδελφὸς τοῦ ῥηθέντος, ἐκυβερνᾶτο ἀπὸ τὸν περιβόητον Δυστάνον, ὁ ὁποῖος διήγειρεν ἐμφύλιον πόλεμον· διότι ἠθέλησε, νὰ θεμελιώσῃ τὴν διάταξιν τῶν μοναστηρίων. Ἐδουῖς, ἄλλος ἀδελφὸς, ἔχασε τὴν βασιλείαν· διότι ἐνυμφεύθη τὴν ὠραιοτάτην Εὐίγεν, τὴν συγγενὴ του. Οἱ Δυστάνος καὶ οἱ μοναχοὶ τοῦ τὴν ἀφαίρεσαν, καὶ τὸν ἐξεθρόνισαν, καὶ ἐχειροτόνισαν τὸν ἀδελφόν του Ἐδγάρδον, ἄνδρα ἐπιτήδειον καὶ φιλεπιστήμονα, ὅστις ὠνομάσθη Εἰρηνικός. Οὗτος ἐξωλόθρευσε τὴν γεννεὰν τῶν λύκων, οἱ ὁποῖοι κατηφάνιζαν τὴν Ἀγγλίαν.

975. — Βασιλεύει Ἐδουάρδος ὁ νέος. Ἡ Ἐλφρέδη, μήτηρ τοῦ Ἐθελρέδου Β΄. ἐνήργησε νὰ δολοφονηθῇ ὁ Ἐδουάρδος, υἱὸς τοῦ Ἐδγάρου ἀπὸ ἄλλην γυναῖκα, διὰ νὰ βάλῃ εἰς τὸν θρόνον τὸν υἱὸν τῆς δολοφονηθείς ὁ Ἐδουάρδος, ἐβάλλθη εἰς τὴν τάξιν τῶν μαρτύρων. Οἱ Ἐθελρέδης. ἠναγκάσθη νὰ φύγῃ. Ἀφουῦ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον, ἐπροξένησε τὴν δυστυχίαν τοῦ λαοῦ, εἰς διάστημα τριάντα ἑπτὰ χρόνων. Οἱ Δανέζοι ἠρήμωσαν καὶ ἐκυ-

ρίευσαν πολλούς τόπους. Εδμόνδος Β΄. ἄξιος να βασιλεύη, ανέβη εις τὸν θρόνον, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Εδελρέδου, τοῦ πατρός του· ἐπολέμησε μετὰ τὸν μέγαν Κανούτον, υἱὸν τοῦ Σουείν. Εδρικὸς ὁ συγγενὴς του ἐνήργησε να δολοφονηθῇ.

1016. — Κανούτος, βασιλεὺς τῆς Δανιμαρτίας, καὶ τῆς Νορβηγίας, ἤνωσε μετὰ τὸ βασιλείον του τὴν Ἀγγλίαν· ἐφόνευσε τὸν Εδρικόν, ὅστις ἐπρόδωκε τὸν Εδελρέδην, καὶ τὸν Εδμόνδον. Εβασίλευσε δέκα ἐννέα χρόνους, καὶ ἔκαμε να λησμονηθῶσιν αἱ κακίαι του, μετὰ τὰς ὁποίας ἐκυρίευσεν τὸν θρόνον. Χαρόλδος καὶ Κανούτος Β΄. ἐμοίρασαν συναλλήλως τὰς ἐπαρχίας του. Οὔτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ ἐμισοῦντο ἀναμεταξύ των. Εἰς τούτους ἐτελείωσεν ἡ γενεὰ τοῦ Δανέζου Κανούτου· ὁ τελευταῖος ἀπέθανε μισημένος ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους, οἱ ὁποῖοι ἐδίωξαν τοὺς πλειοτέρους Δανέζους ἔξω τοῦ βασιλείου.

1043. — Ὁ ἅγιος Εδουάρδος, τελευταῖος υἱὸς τοῦ Εδελρέδου Β΄. καταγόμενος ἀπὸ βασιλεῖς Ἀγγλοσάξωνας, χωρὶς προτερήματα, διὰ να διοικῇ, ἐβασίλευσεν εἴκοσι τέσσαρας χρόνους, πολλὰ εἰρηρικῶς. Χαρόλδος Β΄. ἄξιος τοῦ θρόνου διὰ τὰ προτερήματά του, ἐφονεύθη εἰς μάχην ἐναντίον τοῦ Γουλιέλμου τοῦ ἀντιζήλου του. Ἡ Ἀγγλία τότε ὑπετάγη εἰς ἄλλην δυναστείαν.

Μ Α Θ Η Μ Α ΙΖ΄.

Α' κολουθία περὶ χώνευσης.

Ἡ ὕλη τῆς τροφῆς στενοχωρημένη ἀπὸ τὰς πλευρὰς τοῦ δωδεκαδακτύλου, ζυμωμένη μὲ τοὺς χυμούς του, βρεγμένη μὲ τὸν παγκρεατικὸν χυμὸν, καὶ μὲ τὴν χολήν, γίνεται τέλειος χυλός. Μετὰ ταύτην τὴν χώνευσιν, προχωρεῖ εἰς τὰ κάτω ἔντερα· ἀλλ' εἰς τοῦτο τὸ μεταξὺ ἡ χώνευσις ἀκολουθεῖ, καὶ ὁ χυλὸς χωριζόμενος ἀπὸ τὴν λοιπὴν μάζαν, ροφᾶται ἀπὸ ἀναρίθμητα στόματα τῶν χυλοφόρων ἀγγείων, τὰ ὅποια εἶναι στρωμένα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἐντέρων. Τέλος, αἱ ὕλαι γίνονται πλέον πυκναὶ, καὶ λαμβάνουν τὸ σχῆμα τῶν ἐντέρων· φθάνουν εἰς τὸ ὀρθρῶν ἔντερον, καὶ αἱ πλευραὶ, οἱ τῆς κοιλίας μῦες, καὶ τὸ διάφραγμα βιάζονται τὴν κόπρον νὰ ἔβγῃ.

Ὁ χυλός, ἀφοῦ ροφηθῇ ἀπὸ τὰ χυλοφόρα ἀγγεῖα, μεταβαίνει εὐθὺς εἰς ἀδένας, ὅπου κατασκευάζεται καλήτερα· ἐβγαίνει ἔπειτα μὲ μέσον τινῶν ἀγγείων, τὰ ὅποια τὸν φέρουν εἰς τὸν θωρακικὸν σωλήνα, ὅστις εὐρίσκεται εἰς τὸ ὀπισθεν τοῦ θώρακος, καὶ ἔχει κοινωνίαν μὲ τὴν ἀριστερὰν ὑποκλεῖδα φλέβα· καὶ ἐκεῖθεν μεταβαίνει εἰς τὰ τοῦ αἵματος ἀγγεῖα, διὰ τὰ γένη αἷμα· ἀπὸ πολλὰ ἕμως μέρη ἔρχεται ὁ χυλός εἰς τὰ τοῦ αἵματος ἀγγεῖα.

Φυσιική Ιστορία.

Τὸ ἔμβρυον, εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς, λαμβάνει διαφόρους θέσεις, κατὰ τὰς θέσεις τοῦ σώματος τῆς μητρὸς· ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὄμως ἔχει τοὺς πόδας του πρὸς τὰ κάτω, τὸν πρῶτον στριγμένον ἐπάνω εἰς τὰς πτέρνας, τὴν κεφαλὴν γυρισμένην ἐπάνω εἰς τὰ γόνατα, τὰς χεῖρας εἰς τὸ στόμα, τοὺς πόδας γυρισμένους πρὸς τὰ μέσα, καὶ πλέει μέσα εἰς τὸ νερὸν τὸ περιεχόμενον εἰς τοὺς ὕμνας, οἱ ὁποῖοι τὸ τυλίσσουν, χωρὶς νὰ αἰσθάνεται ἢ μήτηρ ἄλλην ἐνόχλησιν, εἰμὴ τὴν τῆς κινήσεως τοῦ ἐμβρύου, πότε πρὸς τὰ δεξιά, καὶ πότε πρὸς τὰ ἄριστερά, καὶ κάμμιαν φορὰν κτυπᾷ μετὰ τοὺς πόδας. Ἀλλ' ἀφοῦ αὐξηθῇ ἡ κεφαλὴ, καὶ ταράξῃ τὴν ἰσοσταθμίαν, κάμνει ἕνα ἀναποδογύρισμα, (κυβίστημα, κουντρουβάλαν), καὶ πίπτει πρὸς τὰ κάτω μετὰ τὸ πρόσωπον πρὸς τὴν ῥάχην τῆς μητρὸς, καὶ μετὰ τὴν κορυφὴν πρὸς τὸ ἄνοιγμα τῆς μήτρας. Μετὰ τοιοῦτον τρόπον στέκεται ἕξ ἑβδομάδας, ἢ καὶ δύο μῆνας, πρὶν γεννηθῇ.

Ὅταν φθάσῃ ὁ καιρὸς, στενοχωρούμενον τὸ βρέφος, πασχίζει νὰ ἔβγῃ πρῶτον μετὰ τὴν κεφαλὴν. Τέλος, εἰς τὴν στιγμὴν τῆς γεννήσεως, ἐνόνει ὅλας του τὰς δυνάμεις μετὰ τὰς δυνάμεις τῆς μητρὸς, καὶ ἀνοίγει τὸν δρόμον. Τὸ νερὸν, τὸ ὁποῖον ἐβγαίνει εἰς τὴν γένναν, φυλάττει τὸ ἔμβρυον ἀπὸ τὰ κτυπήματα, τὰ ὁποῖα ἤμπορεῖ νὰ δοκιμάσῃ ἡ μήτηρ εἰς τὴν κοιλίαν, καὶ εὐκολύνει τὴν γένναν. Κόπτουν ἔπειτα τοῦ ὀμφαλοῦ τὸ σχοινίον, τοῦ ὁποῖου ἡ χρῆσις εἰς τὸ ἔμβρυον ἦτον νὰ ἐκτείνῃ

τοῦ αἵματος τὴν κυκλοφορίαν· ὁ δὲ θρεπτικὸς χυμὸς ἔρχεται ἀπὸ τὴν φλέβα τοῦ ὀμφαλοῦ· μετ' οὗτον τρόπον τρέφεται τὸ ἔμβρυον, χωρὶς ἢ ἀναπνέει.

Ἡ γυνὴ ἤμπορεῖ νὰ γεννήσῃ εἰς τὴν αὐτὴν γένναν ἕως πέντε παιδία· τὸ παράδειγμα ὅμως εἶναι σπανιώτατον. Ἦν ἄνδρόγυνον παρεστάθη εἰς τὴν Αὐτοκρατορίσσαν τῆς Ἰωσσίας, εἰς τοὺς 1755. ὁ ἀνὴρ εἶχε δευτέραν γυναῖκα, καὶ αὐτὸς ἦτον ἑβδομήντα χρόνων. Ἡ πρώτη του γυνὴ εἶχε γεννήσει εἴκοσι μίαν φορὰν, ἦγουν τέσσαρας γέννας, ἀπὸ τέσσαρα παιδία· ἑπτὰ φοραῖς ἀπὸ τρία, καὶ δέκα φοραῖς ἀπὸ δύο· ὥστε τὰ παιδία ἔγιναν πενήντα ἑπτὰ καὶ ἔζούσαν ἀκέρμη· ἡ δευτέρα γυνὴ εἶχε κάμει ἑπτὰ γέννας· μίαν ἀπὸ τρία παιδία, καὶ ἕξ ἀπὸ δύο· τὰ ὅποια γίνονται δέκα πέντε· ὥστε ὁ Πατριάρχης οὗτος, εἰς ἡλικίαν ἑβδομήντα χρόνων, ἦτον πατὴρ ἑβδομήντα δύο παιδῶν.

Ἱστορία τῆς Ἀγγλίας.

1066. — Γουλιέλμος ὁ κατακτητῆς, δούξ τῆς Νορμανδίας, διίσχυρίζετο, ὅτι ἦτον καλεσμένος εἰς τὸν θρόνον ἀπὸ τὸν βασιλέα Ἐδουάρδον. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Χαρόλδου, ἐβίασε τοὺς Ἀγγλους νὰ τὸν γνωρίσωσι βασιλέα των. Ἐτυράνησε τὴν Ἀγγλίαν εἴκοσι δύο χρόνους· ἄρχισαν πολλαὶ ἀποστασίαι καὶ χύσις πολλοῦ αἵματος.

1087. — Γουλιέλμος Β'. ἐδιοίκησεν, εἰς διάστημα τριάντα χρόνων, μὲ σκῆπτρον σιδηροῦν ἀπέθανεν εἰς τὸ κυνήγιον. Ἐπρεπε νὰ τὸν διαδεχθῆ

Ροβέρτος ὁ ἀδελφός του. Ἀλλ' Ἐρρίκος ὁ Α'. τέταρτος υἱὸς τοῦ πρώτου Γουλιέλμου, ἐκυρίευσε τὴν βασιλείαν εἰς τὴν ἀπουσίαν τοῦ Ροβέρτου. Ἐρρίκος ὁ Α'. εὐτυχῆς καὶ εἰς τοὺς πολέμους, καὶ εἰς τὴν εἰρήνην, ἔκαμε ν' ἀνθίσωσιν αἱ τέχναι, βασιλεύσας 35. χρόνους.

1135. — Μαλθίλδη, μονογενὴς θυγάτηρ τοῦ Ἀ. Ἐρρίκου, εἶχε μόνον τὸ δικαίωμα ἐπάνω εἰς τὴν βασιλείαν. Στέφανος Δὲ Βλόιος, ἀνεψιὸς τοῦ Ἐρρίκου, ἐκυρίευσε τὴν βασιλείαν. Μετὰ τὸν θάνατόν του, ὁ υἱὸς τῆς Μαλθίλδης, Ἐρρίκος Β'. τὸν διεδέχθη εἰς τὸν καιρὸν τῆς βασιλείας του ἐδολοφονήθη Θωμᾶς ὁ Βέκερος, ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Καντορβερύ, διετάχθησαν πολλοὶ σοφοὶ νόμοι, ἐκυριεύθη ἡ Ἰρλανδία, ἐφυλακώθη ὁ βασιλεὺς τῆς Σκωτίας· ἀπέθανεν ἀπὸ λύπην, τὸν τρίτον χρόνον τῆς βασιλείας του, καταρώμενος τοὺς υἱούς του, οἱ ὅποιοι εἶχαν ἐπαναστατήσει ἐναντίον του.

Ρίχάρδος, καρδία τοῦ Λέοντος, ἐβασίλευσε δέκα χρόνους, γενναῖος βασιλεὺς, γέμων ἀπὸ ἐλαττώματα, καὶ τύραννος τῶν ὑπηκόων του. Ὑπῆγεν εἰς τὴν Παλαιστίνην, καὶ ἐνίκησε λαμπρᾶς τὸν περιφημον Σαλαδῖνον, βασιλέα τῆς Αἰγύπτου. Εἰς τὴν ἐπιστροφὴν του, ἐφέρθη αἰχμάλωτος εἰς τὴν Γερμανίαν, ἐναντίον τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν· ὅποτε Φίλιππος ὁ Αὐγούστος, βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἐκυρίευσε τοὺς τόπους του. Μετὰ τὸν θάνατόν του, Ἰωάννης ὁ πέμπτος, υἱὸς τοῦ Ἐρρίκου ἐκηρύχθη βασιλεὺς· κακὸς υἱός. Ἐφόνευσε τὸν Ἀρθούρον, νόμιμον διάδοχον τῆς βασιλείας· εἶχε φιλονεικίας μετὰ τὸν Πάπαν, καὶ τέλος, ὑπετάχθη εἰς αὐτόν. Δια

γὰ εὐχαριστήσῃ τοὺς ἐπαναστάτας ὑπηκόους του, ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ἐκεῖνον τὸν χάρτην, ὁ ὁποῖος ἔγινε τὸ θεμέλιον τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἀγγλων. Μὲ ὅλον τοῦτο, ἐκεῖνοι ἐκάλεσαν διὰ βασιλέα των τὸν Λουδοβίκον τῆς Γαλλίας, υἱὸν τοῦ Φιλίππου Λυγούστου, ὅποτε, ἐν ᾧ ἦτον σιμὰ γὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐπαρχίας του, ἀπέθανεν εἰς τὸν δέκατον ἕκτον χρόνον τῆς βασιλείας του.

1216. — Τὸ μῖσος τῶν Ἀγγλων ἐσβύσθη μὲ τὸν θάνατον τοῦ βασιλέως Γωάννου· ὅθεν ἔβαλαν εἰς τὸν θρόνον τὸν υἱὸν τοῦ Εἰρρίκου Γ'. ἀνεπιτήδειον βασιλέα, μὲ πολλὰ ἀντιφατικά ἐλαττώματα ἦτον ἀνάνδρος, ὥστε δὲν ἤμποροῦσε γὰ βασιτάσῃ τὴν βασιλείαν, ἀν δὲν ἦτον ἡ γενναιότης τοῦ νέου Εἰδουάρδου. Νικηθεῖς καὶ αἰχμαλωτισθεῖς ἀπὸ τοὺς Βαρώνους, ἠλευθερώθη καὶ ἀνεβιβάσθη εἰς τὸν θρόνον ἀπὸ τὸν Εἰδουάρδον. Εἰς τὸν καιρὸν του ἐσυστήθη ἡ Κάμερα, ἡ λεγομένη τῆς Κοινότητος, ἀφοῦ ἠκολούθησαν πολλαὶ ταραχαί.

1272. — Εἰδουάρδος Α'. υἱὸς τοῦ Εἰρρίκου ἐκυρίευσεν τὴν ἡγεμονίαν Γάλλες, ἐδίωξεν ὅλους τοὺς Εἰβραίους ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν· ἔκαμεν ὑποτελῆ Γωάννην τὸν Βαλλῶρον, τὸν ὁποῖον ἔβαλεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Σκωτίας, προτιμήσας αὐτὸν ἀπὸ τὸν Βρεῦκεν τὸν ἀντίζηλόν του. Αὕτη εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ μίσους, τὸ ὁποῖον ἐπικρατεῖ ἀκόμη μεταξὺ τῶν Ἀγγλων, καὶ τῶν Σκωτιαίων. Ἦτον ἐπιτήδειος βασιλεὺς, φρόνιμος νομοθέτης, ἀνδρεῖος πολεμιστής, ἀλλ' ἦτον καὶ φιλόδοξος τύραννος.

1307. — Εἰδουάρδος Β'. διαδέχεται τὸν πατέρα. Εἶχε κόλακας ὀλόγυρά του, ἐνικήθη ἀπὸ,

τούς Σκωτσιαίους, ἐξώσθη ἀπὸ τὴν Φατρίαν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι διήγειραν ἐναντίον του τὴν γυναῖκα του Ἰσαβέλλαν τῆς Γαλλίας, ἣ ὅποια σκληρὰ τὸν ἐθανάτωσεν.

1327. — Εἰδουάρδος Γ'. εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς βασιλείας του, ἐπαίδευσεν τὸν πρωταίτιον τῶν ταραχῶν εἰς τὸν καιρὸν τῆς βρεφικῆς του ἡλικίας. Ἐπολέμησε πολλοὺς χρόνους ἐναντίον τῆς Σκωτίας, καὶ ἠγχαλώτευσεν τὸν βασιλέα της· ἐφιλονείκησε περὶ τοῦ θρόνου τῆς Γαλλίας μὲ τὸν οἶκον τοῦ Οὐαλοίου.

1377. — Ρίχάρδος Β'. υἱὸς τοῦ ἡγεμόνος τοῦ Γάλλες βασιλεύει, ἕγγονος Εἰδουάρδου τοῦ Γ'. εἶχε καὶ ἀρετὰς καὶ κακίας. Δύο φοραῖς ἐξέπεσεν ἀπὸ τὸν θρόνον· καὶ ἀποθνήσκει δολοφονηθεὶς ἀπὸ συγγενῆ του, ὅστις τὸν διεδέχθη.

1399. — Εἰρρίκος Δ'. ἀπὸ Λάγκαστρον οἰκογένειαν· εἰς τὸν καιρὸν τῶν δύο τούτων βασιλέων ἀρχισεν ἡ ὀλεθρία διχόνοια μεταξύ τοῦ οἴκου τοῦ Γόρκ, καὶ τοῦ Λαγκάστρου, ἣτις ἐπροξένησεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν σχεδὸν ἑκατὸν χρόνων ἐμφύλιον πόλεμον.

1413. — Εἰρρίκος Ε'. ἐνίκησεν εἰς τὸ Ἀζιγκούρ, καὶ διὰ συνθήκης ὠνομάσθη αὐτὸς καὶ οἱ διάδοχοί του, διάδοχοι Καρόλου ε'. βασιλέως τῆς Γαλλίας, μὲ βλάβην τοῦ Ζ'. Καρόλου, τοῦ υἱοῦ τοῦ βασιλέως. Ο' Εἰρρίκος Ε'. ὠνομάσθη ἐπίτροπος τῆς Γαλλίας.

1422. — Εἰρρίκος ὁ στ'. ὠνομάσθη βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὅταν ἦτον ἀκόμη εἰς τὰ σπάρτανα. Εἰς τὴν βρεφικὴν του ἡλικίαν, καὶ εἰς τὸν

καιρὸν τῆς βασιλείας του, ἦσαν πολλαὶ ταραχαὶ ἕως ὃ οἶκος τοῦ Γ' ὀρκ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον.

1461. — Εἰδουάρδος Δ'. ἐκ τοῦ οἴκου Γ' ὀρκ, ἐπῆρε τὸν θρόνον ἀπὸ τὸν Εἰρρίκον ἦτον ἐπιτήδεις, καὶ πολεμικὸς βασιλεὺς, ὅμως φιλάργυρος, σκληρὸς, καὶ μὲ πολλὰ ἐλαττώματα. Ἐπειδὴ ἔκαμεν ἐχθρὸν τὸν Βαρβίκ, οὗτος ὁ στρατηγὸς ἠνώθη μὲ τὴν γενναίαν Μαργαρίταν τοῦ Ἀνιῦ, γυναῖκα τοῦ στί. Εἰρρίκου, καὶ ἠνάγκασε τὸν Εἰδουάρδον νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν Γαλλίαν, καὶ ἔβαλε πάλιν τὸν Εἰρρίκον εἰς τὸν θρόνον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον μετ' ὀλίγον ἠναγκάσθη νὰ καταίβῃ. Ἐπειδὴ ἠχμαλωτίσθη δευτέραν φορὰν, τὸν ἐφόνευσεν ὁ Εἰδουάρδος εἰς τὴν φυλακὴν του. Ἐβαλεν εἰς τὰ σίδηρα τὴν Μαργαρίταν, ἐξωλόθρευσε τὸ γένος της, ἠπλώσε τὴν ἐκδίκησίν του, ὡς καὶ ἐναντίον τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ του, τοῦ δουκὸς τῆς Κλαρένσας, καὶ μετέδωκε τὸν θρόνον εἰς τὸν υἱὸν του.

1483. — Εἰδουάρδος ε'. μόλις ἔζησε μετὰ τὸν πατέρα του, τὸν Γ'. Ρίχάρδον, καὶ ὁ ἀνεψιὸς του, ἐπιτήδεις καὶ πολεμικὸς, ἔβαλε νὰ τὸν δολοφονήσωσιν εἰς τὴν φυλακὴν του, μὲ τὸν ἀδελφόν του. Ἄλλ' ὁ Ρίχάρδος δὲν ἀπήλαυσε πολὺν καιρὸν τοὺς καρποὺς τῆς ἀμαρτίας του· διότι πολεμῶν μὲ τὸν Κόμητα Ρίχεμόνδον, ἐφονεύθη καὶ εἰς αὐτὸν ἐτελείωσεν ὁ οἶκος τοῦ Ἀνιῦ, ὁ ὁποῖος ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Ἀγγλίαν 330 χρόνους.